Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	20C/210/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1207226254
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Michaela Krajčová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2013:1207226254.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou v právnej veci navrhovateľky: H.. H. Ď., nar. XX.XX.XXXX, bytom B.M. XX/A, XXX XX L., zast.: Advokátska kancelária ULC Čarnogurský s.r.o., so sídlom Tvarožková 5, 814 99 Bratislava, proti odporcovi: SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o., so sídlom Panónska cesta 9, 852 32 Bratislava, IČO: 31 347 291, zast.: JUDr. Rudolf Adamčík, advokát, so sídlom Liptovská 2/A, 820 05 Bratislava o ochranu osobnosti a poskytnutie náhrady nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zdržať sa neoprávnených zásahov do práv na ochranu osobnosti navrhovateľky uverejňovaním nepravdivých a difamujúcich informácií o osobe navrhovateľky uvedených v článku na titulnej strane denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvom: "K. kde navrhovateľku odporca vulgárnym spôsobom označil za K. a v článku denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvom: " K.?"

Odporca je p o v i n n ý zdržať sa neoprávnených zásahov do práv na ochranu osobnosti navrhovateľky uverejňovaním a rozširovaním intímnych informácií o zdravotnom stave navrhovateľky, uvedených v článkoch na titulnej strane čísla XXX denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvami: "L. a "H.", v článkoch na titulnej strane čísla XXX denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvom:" P. Y." a "F.", v článkoch na titulnej strane čísla XXX denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX . s názvami: "P." a "E.", v článku na titulnej strane čísla X zo dňa XX.XX.XXXX denníka J.: "P.! a v článku: "Y. zo dňa 0X.XX.XXXX denníka J., v ktorých odporca podrobne informoval o zdravotných komplikáciách navrhovateľky v znevažujúcom kontexte.

Odporca je p o v i n n ý ospravedlniť sa navrhovateľke za neoprávnený zásah do jej práv na ochranu osobnosti zverejnením nasledovného dobre viditeľného, ničím neprekrytého ospravedlnenia veľkými tlačenými písmenami o veľkosti 12 mm na titulnej strane najbližšieho vydania denníka J. a v internetovom vydaní denníka na stránke W. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku:

"Ospravedlnenie H.. H. Ď."

Denník J. sa týmto ospravedlňuje H.. H. Ď. za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti zverejňovaním nepravdivých a ponižujúcich informácií z jej súkromného života, za zverejnenie informácií týkajúcich sa zdravotného stavu a súkromného života H.. H. Ď., ktoré boli uverejnené v číslach XXX, XXX a XXX denníka J. zo dňa XX.XX., XX.XX. a XX.XX.XXXX a v číslach X a X . denníka J. zo dňa XX.XX. a XX.XX.XXXX, ktorými došlo k vážnemu a hrubému zásahu do súkromia H.. H. Ď.."

Odporca je p o v i n n ý ospravedlniť sa navrhovateľke za neoprávnený zásah do jej práv na ochranu osobnosti zverejnením nasledovného dobre viditeľného ospravedlnenia veľkým tlačeným písmom o veľkosti 12 mm na strane č. 10 najbližšieho vydania týždenníka Y. do 7 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku:

"Ospravedlnenie H.. H. Ď."

Týždenník Y. sa týmto ospravedlňuje H.. H. Ď. za neoprávnený zásah do jej práva na ochranu osobnosti uverejnením podrobných informácii o zdravotných komplikáciách H.. H. Ď. v článku "R." na strane XX čísla X/XXXX týždenníka Y. zo dňa XX.XX.XXXX."

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 6.000 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke náhradu iných trov konania v sume 762,29 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.509,76 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľky Čarnogurský ULC s.r.o., do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 23.07.2007, v spojení s jeho doplnením zo dňa 08.02.2011, žiadala, aby súd uložil odporcovi povinnosť upustiť a zdržať sa neoprávnených zásahov do práv na ochranu osobnosti navrhovateľky uverejňovaním nepravdivých a difamujúcich informácií o osobe navrhovateľky uvedených:

1. v článku na titulnej strane čísla XXX denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvom:" CP.", podľa ktorých sa navrhovateľka mala uchádzať o prácu v V.2. v článku na titulnej strane čísla XXX. denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvom: "P.", podľa ktorých sa navrhovateľka mala uchádzať o prácu v V. a končiť svoje pôsobenie v V.;

3. v článku na titulnej strane denníka J. zo dňa XXX.X.XXXX s názvom: "K.", kde navrhovateľku odporca vulgárnym spôsobom označil za K.;

4. v článku na titulnej strane denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvom "Y.", podľa ktorého navrhovateľka mala ukončiť svoje pôsobenie v redakcii spravodajstva V. z dôvodu možných personálnych zmien;

5. v článku denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX. s názvom: "K.?", kde odporca vulgárnym spôsobom urazil jej osobu znevážením jej vzdelania, osobného a pracovného života ako aj majetkových pomerov neprimeraným komentovaním podrobností z jej osobného života.

Ďalej navrhovateľka žiadala, aby súd uložil odporcovi povinnosť upustiť a zdržať sa neoprávnených zásahov do práv na ochranu osobnosti navrhovateľky uverejňovaním a rozširovaním intímnych informácií o zdravotnom stave navrhovateľky, uvedených v článkoch na titulnej strane čísla XXX denníka PZ. zo dňa XX.XX.XXXX s názvami: "L." a "Ď. Y.", v článkoch na titulnej strane čísla XXX. denníka J.o dňa XX.XX.XXXX s názvom: "P. Y." a "F.", v článkoch na titulnej strane čísla XXX. denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvami: "H. Ď. M." a "E.", v článku na titulnej strane čísla X. zo dňa XX.XX.XXXX denníka J.: "H. J." a v článku: "Y." zo dňa XX.XX.XXXX. denníka J., v ktorých odporca podrobne informoval o zdravotných komplikáciách navrhovateľky v znevažujúcom kontexte.

Ďalej navrhovateľka žiadala, aby bol odporca povinný sa jej ospravedlniť za neoprávnený zásah do jej práv na ochranu osobnosti zverejnením nasledovného dobre viditeľného, ničím neprekrytého ospravedlnenia veľkými tlačenými písmenami o veľkosti 12 mm na titulnej strane najbližšieho vydania denníka J. a v internetovom vydaní denníka na stránke W. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku:

"Ospravedlnenie H.. H. Ď."

Denník J. sa týmto ospravedlňuje H.. H. Ď. za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti dlhodobým zverejňovaním nepravdivých a ponižujúcich informácií z jej súkromného a pracovného života.

Denník J. sa súčasne ospravedlňuje H.. H. Ď. za uverejnenie informácií týkajúcich sa zdravotného stavu a súkromného života H.. H. Ď., ktoré boli uverejnené v číslach XXX, XXX a XXX denníka J. zo dňa XX.XX., XX.XX. a XX.XX.XXXX a v číslach X a X . denníka J. zo dňa XX.XX. a XX.XX.XXXX, ktorými došlo k vážnemu a hrubému zásahu do súkromia H.. H. Ď.."

Ďalej žiadala, aby bol odporca povinný ospravedlniť sa navrhovateľke za neoprávnený zásah do jej práv na ochranu osobnosti zverejnením nasledovného dobre viditeľného ospravedlnenia veľkým tlačeným písmom o veľkosti 12 mm na strane č. XX najbližšieho vydania týždenníka Y. do 7 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku:

"Ospravedlnenie H.. H. Ď."

Týždenník Y. sa týmto ospravedlňuje H.. H. Ď. za neoprávnený zásah do jej práva na ochranu osobnosti uverejnením podrobných informácii o zdravotných komplikáciách H.. H. Ď. v článku "R." na strane XX čísla X/XXXX týždenníka Y. zo dňa XX.XX.XXXX."

Okrem toho žiadala, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 16 596,96 eur z titulu poskytnutia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že je fyzická osoba a je dlhodobo zamestnaná ako H. a je na tomto základe spoločensky a mediálne známou osobou. Ako zamestnankyňa súkromnoprávnej televízie nie je verejným činiteľom a jej rodinný a intímny život, ako aj jej pracovnoprávne vzťahy, nie sú vecou verejnou. Navrhovateľka sa k svojim súkromným pomerom vyjadrovala vždy skôr len výnimočne a pokiaľ boli takéto informácie zverejnené, dialo sa tak len s jej výslovným súhlasom a v značne obmedzenom rozsahu. Odporca je ako právnická osoba oprávnený na vydávanie a distribúciu tlače a vydáva denníka J., je vydavateľom aj internetovej verzie denníka J. na stránke W., pričom podľa internetovej stránky má denný tlačený náklad za mesiac máj XXXX viac ako 100 000 výtlačkov a je považovaný za tretí najčítanejší denník na Slovensku. Internetový portál patrí k vysoko navštevovaným internetovým stránkam.

Všetky tvrdenia uvádzané vo vyššie uvedených článkoch denníka o angažovanosti navrhovateľky v V. sú nepravdivé, pričom ide výslovne o ničím nepodložené sugestívne špekulácie, ktoré zavádzajú tak zamestnávateľa navrhovateľky ako aj verejnosť. Fakt, že ide o nepodložené špekulácie potvrdzuje aj v článku uvedené oficiálne stanovisko programového riaditeľa V. O. L., z ktorého vyplýva, že nešlo o žiadne rokovanie s navrhovateľkou. Rovnako aj vyjadrenie hovorkyne V. V. V. nijako nepotvrdzuje, že navrhovateľka rokuje s tU. o jej pracovnom uplatnení.

Navrhovateľka sa nikdy neuchádzala o prácu v V. nikdy neiniciovala túto tému a ani rokovaní na túto tému sa nikdy nezúčastnila. Tieto tvrdenia spochybňujú pracovnú lojálnosť navrhovateľky k jej zamestnávateľovi, čím ohrozujú trvanie jej pracovného pomeru. Tento zásah je teda objektívne spôsobilý vyvolať u nej ujmu na mravnej aj profesionálnej integrite tým, že môže znížiť jej dôstojnosť, česť a vážnosť z hľadiska vzťahov k jej zamestnávateľovi, k ostatným zamestnancom ako aj vo vzťahu k spoluobčanom.

Dňa XX.XX.XXXX zverejnil odporca na titulnej stránke denníka J. článok s titulkami "K.", pričom rovnaký článok č. X zverejnil aj na internetovej stránke. V týchto článkoch odporca vulgárnym spôsobom zverejňuje difamujúce a intímne informácie zo súkromia navrhovateľky, ktoré aj keby boli pravdivé, má navrhovateľka záujem nezverejňovať. Odporca tým spôsobil citeľný a neoprávnený zásah do práv navrhovateľky.

Aj v ďalších článkoch odporca vulgárne a ponižujúco označuje navrhovateľku opätovne hanlivými výrazmi "K." a ponižujúco o nej hovorí, cit.: "Y., "R.". Zároveň zverejňuje intímne informácie zo súkromia navrhovateľky, ktoré ona nezverejnila, a ktoré podľa jej vôle mali zostať nezverejnené.

Zo strany odporcu voči navrhovateľke ide o dlhodobé protiprávne konania, ktorého podstatu tvorí neustále podsúvanie nepravdivých, negatívnych a difamujúcich informácii verejnosti o navrhovateľke, o jej pracovnom a intímnom živote, pred zverejnením ktorých sa odporca nepokúšal u navrhovateľky ani zistiť ich pravdivosť a neumožnil jej k daným nepravdivým tvrdenia sa vyjadriť.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomným podaním zo dňa 24.08.2009, v ktorom uviedol, že neuznáva nárok navrhovateľky v celom rozsahu. Vo všetkých navrhovateľkou uvádzaných tvrdeniach, ktorých nepravdivosť a difamačný charakter napáda navrhovateľka ide o tvrdenia hypotetického charakteru, pokiaľ ide o pôsobenie navrhovateľky v V..j. článok neprináša informáciu o tom, že navrhovateľka by sa dohodla na spolupráci s V., ale iba informácie o možnej budúcej spolupráci. Ide iba o úvahu autora, ktorá vychádza z kuloárnych informácii o rokovaniach, ktoré prebiehali medzi V. a pánom X., v tom čase milencom navrhovateľky. Článok je potrebné chápať v celom kontexte, z ktorého je zrejmé, že nič nie je isté a že programový štruktúra V. sa len pripravuje.

Pokiaľ ide o tvrdenia obsiahnuté v článku s titulom "K.", tento článok predstavoval reakciu na vyjadrenie bývalého manžela navrhovateľky pána Z. L., ktorý pred S. za prítomnosti médií verejne prehlásil, že s navrhovateľkou nežije v spoločnej domácnosti štyri mesiace a počas tejto doby sa s ňou nestýkal intímne. Navrhovateľkin milenecký vzťah s pánom X. bol v čase uverejnenia článku verejne známy z voľne prístupných informácií. Nasleduje kritická úvaha o pochybnom správaní navrhovateľky v čase, keď bola ešte manželkou pána L., ktorá vychádza práve z týchto informácií. V danom prípade použitie kritických hodnotiacich výrazových prostriedkov ako K. a X., je úmerné správaniu sa odporkyne a plne legitímne.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že články, ktoré uvádza vo svojom návrhu sa jej dotkli, považuje ich a urážlivé a nepravdivé. Nikdy nepripravovala a nechytala žiadnu reláciu s V. a s ľuďmi z tejto televízie sa za takýmto účelom nikdy nestretla. Pokiaľ ide o jej stretnutie s pánom L., toto bolo náhodné, nakoľko ona sa stretla s pánom X., ktorý mal dohodnutú schôdzku s pánom L.. Pretože sa s p. L.Ý. poznala, rozprávali sa spolu, avšak rozhovor sa netýkal jej práce. Išlo o čisto o náhodné stretnutie. V dôsledku uverejnených článkov došlo k narušeniu dôvery medzi ňou a jej zamestnávateľom. Toto narušenie dôvery bolo citeľné, prejavovalo sa to tým, že zo strany zamestnávateľa neprichádzali žiadne nové ponuky na produkty, ktoré mala predtým rozpracované. Bolo cítiť napätie medzi ňou a zamestnávateľom, tlak zo strany médií a následne aj zo strany zamestnávateľa sa stupňoval, vytvárala sa medzi nimi neistota, ťažšie sa jej pracovalo. Pokiaľ ide o konkrétny zásah, ktorý jej bol spôsobený predmetnými článkami týkajúcimi sa V., jednalo sa o návrhy na jej vlastné programy, či ďalšie spravodajské projekty, pričom po publikácii predmetných článkov bola komunikácia o týchto projektoch prerušená.

Pokiaľ ide o články týkajúce sa jej osobného života, v článku zo dňa XX.XX.XXXX boli použité hanlivé slová, ktoré označovali jej osobu a ktoré na verejnosť nepatria. V článkoch sú uvádzané klamstvá, ako to, že je B.. Publikovaním týchto článkov pociťovala tlak na svoju osobu, odhliadnuc od toho, že jej práca si vyžaduje sústredenie a profesionalitu, čomu však nepomáhala, keď ráno v novinách videla články, ktoré ju urážali. Cítila aj ťažšie postavenie v práci, pri stretávaní sa s ľuďmi, s pracovným kolektívom. Ona sa ohľadne svojho osobného života pre média vyjadrovala minimálne. Tieto

články citeľne zasiahli do jej súkromného aj pracovného života, nakoľko vykonáva prácu, pri ktorej je ľuďom na očiach. Pri každom stretnutí mali ľudia potrebu riešiť to, čo o nej písal bulvár, konverzácia sa neustále točila okolo publikovaných článkov, pričom tým trpela nielen ona, ale aj jej rodičia a celá rodina.

Pokiaľ ide o informácie týkajúce sa jej zdravotného stavu a mimomaternicového tehotenstva, toto považuje navrhovateľka za hrubý zásah do jej osobnostných práv, myslí si, že je to protizákonné. Pre ňu bolo toto obdobie veľmi bolestivé, mala čo robiť, aby sa s tým vyrovnala sama a bolo to o to ťažšie, keď sa o tom dočítala v novinách a vedeli to všetci na celom Slovensku. Táto téma by mala ostať v súkromí, nanajvýš v nemocnici. Ona poskytla osobne informácie novinárom až po tom, ako boli zverejnené

informácie týkajúce sa jej zdravotného stavu, nakoľko tlak na jej osobu bol obrovský, po tom ako si zapla telefón mala 300 neprijatých hovorov. Jediná informácia, ktorú novinám po zverejnení článkov poskytla ona bolo to, že už je doma, ale v poriadku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, výsluchom svedkov: H.. Ľ. Č., H. E., R. F., C. Ž.Á., H.. C.. J. L., A.. Y. H., X. B., O. L., E.. A. H., J.., A. R., H.. G. Š. - Ď., oboznámením obsahu listinných dôkazov predložených účastníkmi konania a zadovážených súdom.

Súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti ustálil nasledovný skutkový stav podstatný pre rozhodnutie súdu vo veci:

Navrhovateľka je fyzická osoba, dlhodobo zamestnaná ako H..

Odporca je právnická osoba, vydavateľ denníka J. ako aj vydavateľ internetovej verzie denníka J., zverejňovanej na internetovej stránke W. a vydavateľ týždenníka Y..

Odporca ako vydavateľ uverejnil v denníku J. nasledujúce články:

- na titulnej strane čísla XXX denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX uverejnil článok s názvom: "M.";

- na titulnej strane čísla XXX denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX je uverejnený článok s názvom: "P..";

- na titulnej strane denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX je uverejnený článok s názvom: "K..";

- na titulnej strane denníka J. po dňa XX.XX.XXXX je uverejnený článok s názvom "Y.";

- denník J. zo dňa 1X.XX.XXXX uverejnil článok s názvom: "K.".

Ďalej odporca uverejnil článok na titulnej strane čísla XXX denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvami: "L.", článok na titulnej strane čísla XXX denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvom: "P. Y." a "F.", článok na titulnej strane čísla XXX denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvami: "H. H." a "Je na dne", článok na titulnej strane čísla X zo dňa XX.XX.XXXX . denníka J. "H. J." a článok: "Y.a" zo dňa XX.XX.XXXX denníka J..

Týždenník Y. zverejnil na strane XX. čísla X/XXXX . týždenníka Y. zo dňa XX.XX.XXXX. článok "R.".

Svedok H. E. vo svojej výpovedi uviedol, že je autorom článku zo dňa XX.XX.XXXX pod názvom "Y.? H. B." Predtým ako bol článok zverejnený sa snažil skontaktovať navrhovateľku, avšak táto na jeho sms-kové ani telefonické výzvy nereagovala. Informácie, ktoré boli zverejnené v článku boli v tom čase diskutované. On mal informácie, že navrhovateľku to hnevá, nepamätá sa od koho informácie získal. O výbere titulky rozhoduje šéfredaktor, ktorý vyberá aj formu textu, tento môže zasahovať aj do obsahu textu bez jeho súhlasu.

Rovnako je svedok aj autorom článku: "L." zo dňa XX.XX.XXXX.. Tento článok bol na písaný na základe anonymného podnetu, za účelom preverenia tejto informácie bol s fotografom sa pozrieť v R. To, že im pri odchode zo sanatória uviedla, že o tom nechce hovoriť, tak ako je to napísané v článku, ešte neznamená, že nechce, aby sa o tom písalo. Myslí si, že navrhovateľka v zásade nemala problém hovoriť o svojom súkromí, tak ako to urobila v prípade relácie s Y. K., ktorá bola odvysielaná V. a týkala sa jej vzťahu s E.. X..

Rovnako je aj autorom článku zo dňa XX. a XX.XX.XXXX, pričom jeden z nich písal ešte s kolegom. Článok zo dňa XX.XX.XXXX bol napísaný tak, že v ten deň sa dostavili spolu s fotografom až pred byt navrhovateľky, zazvonili s tým, že sa jej pýtali, ako sa cíti po operácii a že jej priniesli kvety. Sama neprišla k bráne, po kvety prišla jej matka, ktorá sa vyjadrila tak, ako je uvedené v závere článku. Myslí si, že vyjadrenie uvedené v článku "M..." im poskytla cez domový zvonček, presne si to nepamätá, podľa neho vedela, že je novinár a určite vedela aj o tom, že o tom bude písať článok.

Svedkyňa R. F. uviedla, že odporca bol v rokoch 2006-2008 jej zamestnávateľom. Pokiaľ ide o články uverejnené dňa XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX, vzhľadom na odstup času sa nepamätá, autorkou ktorých z nich bola ona, nakoľko v tomto čase pracovala ako šéfka oddelenia a mnoho článkov podpisovala bez toho, aby ich sama písala, vyplývalo to z obsahu jej pracovnej náplne. Pokiaľ podpisovala články, ktoré nenapísala, bolo to z dôvodu, že ich autor nepodpisoval pre možný konflikt záujmov, resp. sa jednalo o prípady, kedy ich autori nepodpisovali napríklad, ak boli v priateľskom alebo naopak nie v pozitívnom vzťahu s dotknutou osobou, resp. sa jednalo o prípady, ktoré autor článku podpísať nechcel. Zrejme vychádzala z informácii poskytnutých PR oddelením V., nakoľko tak to je v týchto prípadoch bežné. Pokiaľ ide o stretnutie navrhovateľky s pánom L., mali k dispozícii fotografiu, určite pred napísaním článku kontaktovali navrhovateľku, nehovorila však s nimi, k veciam sa nechcela vyjadrovať. V článku bolo uvedené, že to nechcela komentovať. Vo väčšine prípadov im navrhovateľka svoje vyjadrenia neposkytovala. V tom prípade samotná hovorkyňa V.otvrdila, že sa jednalo o pracovné stretnutie, išlo teda o informáciu oficiálnu. Pokiaľ sa v článku uvádza, že "B.", týmto nemenovaným zdrojom sú zvyčajne kamaráti, blízki ľudia dotknutej osoby alebo ľudia priamo z televízie.

Svedkyňa C. Ž. uviedla, že je bývalou zamestnankyňou odporcu, pracovala u neho v roku 2006-2009. Je autorkou článku zo dňa XX.XX.XXXX pod názvom "P.. Článok vznikol tak, že už bola známa skutočnosť, že navrhovateľka bola na potrate, anonym zavolal, že únik tejto informácie začala riešiť podaním trestného oznámenia, toto si overovali u jej advokáta JUDr. Čarnogurského, ktorý im to potvrdil. Po tom, ako na verejnosť prenikli informácie, že mala H., najskôr sa k tomu vyjadrovala, potom sa úplne odmlčala, prestala s novinármi komunikovať a niekam odišla. Pokiaľ boli v článku uvádzané informácie o zdravotnom stave navrhovateľky, tieto vychádzali z predchádzajúcich článkov a fotografií jej kolegov, ktoré boli nafotené a z toho, že navrhovateľka túto informáciu nikdy nepoprela. Pokiaľ ide o označenie lekárskeho zákroku vykonaného u navrhovateľky použitím pojmu A., bolo to všeobecne známe, navrhovateľka mala niekoľko televíznych spovedí a sama niekoľkokrát túto informáciu zverejnila.

Svedkyňa H.. Ľ. Č. uviedla, že je zamestnankyňou odporcu od roku 2005 a pozná aj navrhovateľku ako H., robila s ňou veľakrát rozhovory a týkajú si spolu. Je autorkou článku zo dňa XX.XX.XXXX pod názvom "R.". Článok je kompilát jednak zo skutočností vtedy známych, ako aj z jej rozhovoru s navrhovateľkou, ktoré sa týkali materstva, rodičovstva a partnerstva, a ktoré boli navrhovateľkou autorizované. Všetky rozhovory, ktoré s ňou robila, boli autorizované, keďže vždy na tom trvala a ona to akceptovala. Tento článok bol zo série "keď sa už niečo vie" a nebol autorizovaný, reflektoval všeobecne známe skutočnosti, teda skutočnosti známe medzi novinármi z denníkov a internetových zdrojov. Pokiaľ ide o fotografie, tieto neboli robené za jej účasti, zrejme ich tam vložil šéfredaktor. Ona si nepamätá, či v to období niekedy dala navrhovateľka vyhlásenie o svojom mimomaternicovom tehotenstve, vie však, že túto informáciu nevyvrátila.

Svedok H.. C.. J. L. uviedol, že navrhovateľka je jeho kolegyňa a priateľka, poznajú sa 10 rokov, zoznámili sa v V., keďže si rozumeli aj ľudsky, stali sa z nich kamaráti. Stretávajú sa aj v súkromí, riešia spolu nielen pracovné, ale aj súkromné záležitosti. Navrhovateľku by charakterizoval ako veľmi výraznú osobnosť, veľmi priateľskú, pozitívnu a absolútne profesionálnu v tom, čo robí.

Pamätá si články, ktoré boli publikované o odchode navrhovateľky z televízie H. a o možných rokovaniach s konkurenčnou televíziou. Pamätá si, že navrhovateľka v dôsledku týchto článkov stratila dôveru vedenia. Navrhovateľka bola z týchto článkov nešťastná a keďže je nielen jej kolega, ale aj veľmi dobrý kamarát, v prípade, ak by uvažovala o odchode z V. do konkurenčnej televízie, bola by mu o tom povedala. Predmetné články zasiahli najmä ju, pamätá si konkrétnu situáciu, keď navrhovateľka došla do maskérne a po tom ako vošla, nastalo ticho, nepokračovalo sa v debatách o firme a vnútorných

záležitostiach. Nevie, že by sa s navrhovateľkou uskutočnil nejaký konkrétny pohovor s vedením V., iba si myslí, že išla "na koberček". Vychádza z tohto, že aj on zažil situáciu, kedy sa o ňom publikovali nepravdivé informácie a muselo sa to riešiť s vedením, je

to bežný postup. Pokiaľ ide o nejaký nový formát, ktorý mal byť v tom čase realizovaný s navrhovateľkou, na to sa nepamätá, nevie o nijakom novom formáte, skôr išlo o to, že v tom období zo strany TV išlo skôr o dištanc. Navrhovateľka nebola dávaná ako hlavná tvár televízie v rôznych spotoch a pamätá si dve situácie, keď mali moderovať spoločne súkromnú akciu, avšak klient v dôsledku článkov publikovaných v novinách nakoniec nechcel, aby túto akciu moderovala navrhovateľka, ale namiesto nej niekto iný, resp. on sám.

V tom čase bola navrhovateľka vnímaná veľmi negatívne, netýkalo sa to však článkov publikovaných v súvislosti s jej odchodom z V., ale článkov publikovaných o jej súkromnom živote a o spôsobe jej života. Pokiaľ ide o označenie navrhovateľky za "K." takéto označenie je vo vzťahu k nej absolútne urážlivé a dehonestujúce, a najmä, ak je takýmito pojmami označený niekto, kto pracuje v mediálnej sfére.

Pokiaľ ide o H. navrhovateľky, o tejto skutočnosti mal vedomosť, ale podľa neho určite nedala navrhovateľka, vzhľadom na to, že ide o hlboko intímnu a súkromnú záležitosť, súhlas na zverejnenie informácií o jej zdravotnom stave médiám, konkrétne spoločnosti 7 Plus, s.r.o..

Svedok A.. Y. H., uviedol, že sa s navrhovateľkou poznal takmer 5 rokov v pracovnej oblasti, inak sa poznajú už dlhšie. Nebol však jej priamym nadriadeným, bol generálnym riaditeľom V. a členom predstavenstva od E..

Pokiaľ ide o články týkajúce sa odchodu navrhovateľky a jej možného pôsobenia v V. pamätá sa, že navrhovateľka po zverejnení predmetných článkov bola vedením konfrontovaná, musela vysvetliť, či k stretnutiu s konkurenciou došlo, čo bolo jej obsahom a či sa to zakladá na pravde. Po zverejnení informácie mala navrhovateľka rozhovor najskôr so šéfom spravodajstva, neskôr aj s ním. Pri tomto stretnutí navrhovateľka jednoznačne uviedla, že nemá v úmysle prejsť ku konkurenčnej televízii. Okrem toho sa vedenie snažilo túto informáciu verifikovať. Formálne však stačilo jej vyjadrenie. Nedá sa však povedať, že by z titulu medializácie navrhovateľky boli zrušené alebo nerealizované konkrétne projekty v televízii s jej osobou. Nevylučuje, že jej angažovanie ako tváre V. do podpory značky mohli byť dotknuté. Nemá vedomosť o tom, že by z tohto dôvodu mala byť zrušená nejaká konkrétne relácia, ktorá mala byť zaradená do vysielania.

Tvrdenia publikované v predmetných článkoch, že navrhovateľke mala byť daná výpoveď, neboli pravdivé. V danom období sa robili konkurzy na nové tváre, avšak z dôvodu, že každá moderátorská dvojica musela byť nahraditeľná. Z toho dôvodu sa hľadala v tom čase nová moderátorská dvojica. Nebolo to však v žiadnej súvislosti s tým, že by mala navrhovateľka odísť z postu moderátorky. Preto medializácia informácie, že Ď. končí, sa nezakladala na pravde. Nepamätá sa, že by v tomto období z podnetu vedenia bola navrhovateľka "stiahnutá z obrazovky".

Pokiaľ ide o články týkajúce sa súkromia navrhovateľky, pamätá sa na ne, súviselo to s jeho prácou. Formálne vedenie televízie nemá dosah na súkromný život svojich hviezd, avšak snaží sa vytvoriť podmienky pre to, aby nežiaduca medializácia bola minimalizovaná. Existujú na to rôzne mediálne metódy. Preto v januári 2007 bol jeden špeciálne vytvorený formát - talkshow, v ktorom účinkoval Y.. K. s navrhovateľkou.

Pokiaľ ide o samotnú osobu navrhovateľky, ide o jednu z najvýraznejších mediálnych tvárí posledných rokov, profesionálne veľmi skúsenú, v práci subordinovanú, priateľskú a kolegiálnu. Na jej osobnom živote sa podpísalo aj to, že bola mediálne známa a zaujímavá, pričom to malo dopad na jej osobný život a medializáciu.

Svedkyňa X. B. uviedla, že pracuje od roku 1994 u odporcu, pričom od roku 2005 je na poste šéfredaktorky. Na konkrétne články sa nepamätá, avšak vo všeobecnosti sa pracuje tak, že redaktor dostane tip, buď osobne alebo telefonicky, napíše článok, ktorému dá titulok, následne článok prečíta vedúci, potom editor a nakoniec vedenie redakcie, pričom každý z nich môže titulok zmeniť. Konečné slovo má ten, kto má v daný deň službu z vedenia redakcie alebo editor. Pri formulovaní titulky sa

vychádza vždy z kontextu článku. Navrhovateľka vždy s nimi komunikovala a aj odpovedala na otázky. Komunikovala aj s inými médiami, boli o nej zverejňované články v mnohých iných médiách, ochotne poskytovala informácie a fotografie.

Svedok O. L. uviedol, že pozná navrhovateľku z obdobia, keď pracoval ako programový riaditeľ v V. v období od februára 2006 do mája 2007. V máji 2007 odišiel do V. kde pracoval ako programový riaditeľ. Navrhovateľku pozná len pracovne, v roku 2007 sa nestretávali, iba ak na rôznych spoločenských akciách. Pamätá sa, že v máji - júni 2007, keď sa stretol s E. X., asi v hoteli G., kvôli tomu, že ho V. chcela zaradiť do nejakých projektov ako účinkujúceho, sa tam navrhovateľka na chvíľu zastavila, avšak v takom štýle, že ich videla, pozdravila, prehodili pár slov a odišla preč. V tomto období sa s navrhovateľkou nestretol s tým, že by ju mal pozvať na stretnutie za účelom ponuky práce pre V.. Informácie zverejnené v predmetných článkoch, s ktorými sa oboznámil na pojednávaní, sú nepravdivé. Nie je pravdou, že by on alebo navrhovateľka niečo iniciovali a nepravdivé je aj to, že by chystali nejaký projekt, kde by navrhovateľka účinkovala vo všeobecnosti.

Svedkyňa E.. A. H., J.., uviedla, že navrhovateľka je jej veľmi dobrá priateľka, intenzívnejšie sa začali stretávať od roku 2004. Ona vnímala najmä články týkajúce sa súkromia navrhovateľky. Navrhovateľka je žena vzdelaná, vždy bola zamestnaná a vždy sa vedela o seba postarať. Je mediálne známa a je to atraktívna žena, pohybuje sa v spoločnosti mužov, ktorí sú solventní, dobre vyzerajú a títo vždy o ňu prejavovali záujem. Informácie, ktoré boli uverejnené v článkoch nie sú pravdivé. Pokiaľ ide o označenie "B. toto sa na navrhovateľku nevzťahuje. Navrhovateľka je konzervatívna, má zásadu, že musí byť mužmi dobývaná. O svojom vzťahu s navrhovateľkou svedkyňa nehovorí verejne, preto pred ňou ľudia aj prejavia názory a bola prekvapená, že rozumní ľudia si na základe takýchto článkov vytvárajú na navrhovateľku veľmi skreslený pohľad. Zachytila reakcie, že jej správanie považujú za nevhodné, najmä s poukazom na pozíciu H. ktorú zastáva. Navrhovateľku toto zraňovalo, neustále bola konfrontovaná s nepravdivými informáciami, musela to vysvetľovať svojim blízkym, pričom voči takým informáciám sa môže ťažko brániť a ich vyvracať. Pokiaľ ide o články týkajúce sa V. navrhovateľky, napriek tomu, že navrhovateľka je mediálne známa, tieto informácie by sa nemali zverejňovať bez jej súhlasu, navyše navrhovateľka mala problémy sa s tým vyrovnať.

Svedkyňa A. R. uviedla, že pozná navrhovateľku ako aj odporcu z profesionálneho hľadiska. Navrhovateľku poznala len profesne. V rokoch 2006-2007 pracovala ako Y. PR rieši články, ktoré sa týkajú profesných vecí zamestnancov V. súkromné veci si títo riešia sami. Iba v prípade, ak ich požiadali o pomoc alebo radu, riešilo sa to cez PR H.. Nepamätá sa, že by navrhovateľka v tomto období nepracovala ako H., myslí si, že pracovala. Navrhovateľka ich nikdy nepožiadala vo vzťahu k jej súkromnému životu o radu alebo pomoc. Vie, že v čase, keď nastúpila do V., bola tam snaha krotiť ju vo vystupovaní na verejnosti. Vie, že toto sa s ňou riešilo v prvých rokoch, potom sa to nechalo tak, pokiaľ to neohrozovalo imidž V.. Aj vďaka publicite navrhovateľky mali V.ledovanosť. Pokiaľ ide o navrhovateľku, táto ako moderátorka je veľmi chladnokrvná a disciplinovaná. Po profesionálnej stránke ako aj z hľadiska jej osoby, je navrhovateľka vždy pripravená a profesionálna. Práve fakt, že je profesionálna, vyvoláva tak záujem kolegov ako aj tlače. Nestrela sa s tým, že by sa kvôli publicite zhoršili vzťahy navrhovateľky v práci.

Svedkyňa H.. G. Š. - Ď., R. navrhovateľky, uviedla, že v určitom období pracovala pre spoločnosť odporcu, bolo to niekedy v roku 2006-2008, pracovala tam kratšiu dobu maximálne rok. S navrhovateľkou sú si veľmi blízke, boli vychované takmer ako dvojičky, je medzi nimi vekový rozdiel X a ? roka.. Denne sa stretávajú alebo si telefonujú.

Nepamätá si, o ktoré konkrétne články sa v prejednávanej veci jedná, nakoľko ich bolo veľmi veľa. V tomto období rokov 2006 a 2007 sa objavovali články o H. navrhovateľky, ako každý rok sa objavil článok o nejakých H., články o porušení zásad televízie vo vzťahu k nejakým fotkám, na ktorých mala byť navrhovateľka odhalená. Toto obdobie bolo ťažké, hlavne preto, že sa to týkalo jej H.. Oni sú súdržná rodina, majú C. a všetko spolu riešia. Majú aj veľmi dobrý vzťah s rodičmi, rodičia to veľmi zle znášali. Bolo to ťažké, rozoberalo sa to vo všetkých médiách. Bolo to navyše počas Y., sU.. F.. Bolo im to ľúto,

najmä keď sa o tom stále písalo. Navrhovateľka nemá záujem zverejňovať informácie o svojom intímnom živote, ona sama tieto články ani nemohla čítať, nakoľko tam boli samé nepravdivé informácie.

Svedkyňa nemá vedomosť, o tom, že by sama navrhovateľka zverejnila nejaké informácie pre médiá, týkajúce sa jej H..

V tomto období zaregistrovala aj informácie v tlači označujúce jej sestru B.. Pokiaľ ide o údajný zoznam vzťahov, ktoré mala mať navrhovateľka, bolo jej to smiešne, nakoľko ona ako sestra navrhovateľky a aj jej dôverníčka vie, aký mala vzťah k niektorým týmto mužom, ak vôbec nejaký mala. Ale zamrzelo ju to, nakoľko vie, že ľudia, ktorí navrhovateľku nepoznajú, to berú inak. Pokiaľ ide o rodičov, otec bol veľmi smutný, je na navrhovateľku dosť zaťažený. Sestru berie ako slušné dievča, ktoré malo dlhodobý deväťročný vzťah, vie kedy je navrhovateľka zamilovaná a vie aká je pravda. Veľmi zle to na neho psychicky vplývalo, keďže mal infarkt, tak sa matka snažila, aby sa o niektorých informáciách nedozvedel. Pokiaľ ide o reakcie okolia, známi, ktorí poznajú len ju a nepoznajú navrhovateľku, tým to musela vysvetľovať, musela im hovoriť, že ak by sestru poznali osobne, tak by tomu neverili. Sestra je milá, slušná, zásadová žena, ktorá si nezaslúži také mená ako K..

Pokiaľ ide o označenia B., sestra ešte počas školy v poslednom ročníku začala pracovať v R. pričom to robiť nemusela, nakoľko rodičia im pripravili také podmienky, aby pracovať počas štúdia nemuseli. Napriek tomu sestra pracovala od tej doby až dodnes, v súčasnosti je na K.. Nikdy nepotrebovala peniaza od svojich partnerov, vždy si zarábala sama, naopak jej partneri využili jen postavenie a snažili sa zarobiť na nej.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primeranú zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa čl. 50 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy.

Podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia, ako aj na výsledky vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že návrhu je potrebné aspoň z časti vyhovieť.

Súd návrhu vyhovel v nasledujúcich častiach požadovaného výroku :

I.

Odporca je povinný zdržať sa neoprávnených zásahov do práv na ochranu osobnosti navrhovateľky uverejňovaním nepravdivých a difamujúcich informácií o osobe navrhovateľky uvedených v článku na titulnej strane denníka J. zo dňa XX.X.XXXX s názvom: "K.", kde navrhovateľku odporca vulgárnym spôsobom označil za K. a v článku denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvom: " K.a?".

Pri skúmaní primeranosti výrokov je potrebné rozlíšiť, či ide o skutkové tvrdenia alebo hodnotiaci úsudok. V prípade sporných článkov ide o kombináciu skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov. Aby nešlo o neoprávnený zásah, musí sa skutkové tvrdenie opierať o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorého pravdivosť je overiteľná, teda je potrebné preukázať pravdivosť tvrdenia a v prípade hodnotiaceho úsudku, je nevyhnutné preukázať pravdivý základ úsudku. pričom tento navyše musí byť primeraný.

Podstatou tvrdeného zásahu bolo označenie navrhovateľky za "K.".

Pojem "K." je definovaný podľa synonymického slovníka publikovaného na internetovej stránke www.slovnik.sk ako ľahká žena, pobehlica, prostitútka, šľapka. Odporca nepreukázal akékoľvek správanie navrhovateľky, ktoré by poskytovalo, čo i len čiastočne skutkový základ pre označenie navrhovateľky týmto hanlivým označením.

Pojem "B." v slovníku nie je definovaný, avšak všeobecne známe (netreba dokazovať) je chápanie tohto pojmu také, že ide o ženu, ktorá sa drží bohatého muža a čo najdlhšie využíva a čerpá (materiálne) výhody z jeho priazne, pričom tieto výhody sú rozhodujúce pre zotrvanie vo vzťahu s takýmto mužom.

Nie je síce sporné, a aj samotná navrhovateľka to vo svojich vyjadreniach pre médiá potvrdzuje, že nadviazala vzťahy s mužmi, ktorí boli úspešní a bohatí, odmieta ale, že by ich využívala, nakoľko má vlastné zdroje príjmov a vlastný majetok. Pracuje ako H., navyše moderuje aj rôzne spoločenské akcie, z čoho jej plynú pravidelné mesačne príjmy. Navyše sa pohybuje v prostredí, kde sa väčšinou pohybujú úspešní a finančne zabezpečení muži, ktorí o ňu (ako vyplynulo aj zo svedeckej výpovede) prejavujú záujem, a preto je prirodzené, že vzhľadom na jej postavenie a prostredie, v ktorom sa bežne pohybuje, nadväzuje známosti a priateľstvá práve s týmito ľuďmi. Odporca navyše ničím nepreukázal, že

by sa navrhovateľka správala tak, že by vzťahy s bohatými mužmi nadviazala či udržiavala zo zištných dôvodov, a teda nepreukázal ani nevyhnutný skutkový základ, ktorý by objektívne umožňoval dospieť hoci aj k subjektívnemu názoru (úsudku), že navrhovateľka je zlatokopka

Treba konštatovať, že v oboch prípadoch ide o označenie hanlivé, negatívne a difamujúce. Keďže teda odporca uverejnil o navrhovateľke nepravdivé difamujúce tvrdenia, resp. neopodstatnenú kritiku, presnejšie difamujúce hodnotiace úsudky, ktoré nemajú základ v objektívnych skutočnostiach, predstavuje uverejnenie týchto tvrdení neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľky.

Boli teda splnené všetky predpoklady v zmysle § 13 ods. 1 OZ pre to, aby súd poskytol ochranu osobnostným právam navrhovateľky a za účelom predídenia akýmkoľvek ďalším zásahom do práv navrhovateľky uložil odporcovi povinnosť zdržať sa uverejňovania a rozširovania týchto informácií o navrhovateľke.

II.

Odporca je povinný zdržať sa neoprávnených zásahov do práv na ochranu osobnosti navrhovateľky uverejňovaním a rozširovaním intímnych informácií o zdravotnom stave navrhovateľky, uvedených v článkoch na titulnej strane čísla XXX denníka J.o dňa XX.XX.XXXX s názvami: "L.: S.", v článkoch na titulnej strane čísla XXX. denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvom: "P. Y." a "F.", v článkoch na titulnej strane čísla XXX denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvami: "H. Ď. M.", v článku na titulnej strane čísla X . zo dňa XX.XX.XXXX denníka J.: "H. J.!" a v článku: "Y." zo dňa XX.XX.XXXX denníka J.ň, v ktorých odporca podrobne informoval o zdravotných komplikáciách navrhovateľky v znevažujúcom kontexte.

Pravdivosť vyššie uvedených informácií síce nikto nespochybnil (ani samotná navrhovateľka) a teda ichj uverejnenie by ako také nezasahovalo do práva na ochranu osobnosti, avšak vzhľadom na charakter a obsah informácie, keďže ide o informáciu natoľko intímnu, jej uverejnenie odporuje právu na ochranu súkromia a ľudskej dôstojnosti (rozsudok NS SR sp.zn.: 30Cdo 2900/2008).

Predmetom všetkých týchto výrokov a článkov, ktoré s nimi súvisia, je totiž mimoriadne intímna sféra navrhovateľky, ktorou nepochybne V. a zdravotný stav navrhovateľky je. Akékoľvek informácie o natoľko intímnej a súkromnej oblasti sú potom primerane chránené. V prípade takýchto informácii, pokiaľ to neodôvodňujú mimoriadne okolnosti, pokiaľ dotknutá osoba sama tieto informácie nezverejní, sú všetci, vrátane tlače, povinní zachovať mimoriadnu zdržanlivosť pri ich zhromažďovaní, osobitne však pri ich šírení. Pokiaľ dôjde zverejneniu takýchto prísne súkromných a intímnych informácii bez existencie vážnych a prijateľných dôvodov, predstavuje ich zverejnenie vážny zásah do osobnostných práv dotknutej osoby, predovšetkým do tých, ktoré chránia súkromie dotknutej osoby. Ochrana pred zverejňovaním informácii o natoľko intímnych informáciách, ako boli informácie v tomto prípade, sa pritom poskytuje bez zreteľa na osobu, ktorej sa týkajú, dôsledne sú v tomto prípade chránení nielen "bežní občania", ale aj verejne činné, či verejne známe osoby. O vážne a akceptovateľné dôvody by mohlo ísť iba v prípade, ak by na zverejnení takýchto súkromných informácii bol skutočne verejný záujem, inak povedané, ak by sa informácie týkali skutočností relevantných z pohľadu verejného života, alebo by

určitým spôsobom s ním súviseli. Pokiaľ to tak nie je, zostávajú takéto informácie pred zásahmi chránené, a to o to viac, o čo intímnejší charakter informácie majú.

Vychádzajúc z uvedeného potom možno konštatovať, že informácie, ktoré odporca uverejnil o navrhovateľke nepochybne predstavujú zásah do jej súkromia, pričom ide o zásah neoprávnený, ktorý je nepochybne spôsobilý vyvolať ujmu na jej osobnostných právach.

Ďalším aspektom zásahu je potom jeho negatívne pôsobenie na psychiku navrhovateľky. Už samotná skutočnosť, že dôjde k I. sama o sebe vytvára mimoriadny nápor na psychiku každej ženy. Ďalšie

pripomínanie tejto tragickej udalosti, naviac oboznámenie širokej verejnosti s tým, potom nepochybne pre každého, kto by sa ocitol v rovnakej situácii, vyvolá len zhoršenie psychického stavu, ďalšiu traumu a len ďalšie negatívne pocity spojené s prežívaním takejto udalosti.

Za takéhoto stavu, keď naviac na zverejnení týchto súkromných, intímnych informácii v prípade navrhovateľky nebol žiadny spoločenský, či iný legitímny záujem a sama navrhovateľka na ich zverejnenie nedala súhlas ani ich sama nezverejnila, potom takéto ich zverejnenie predstavuje zásah do osobnostných práv navrhovateľky, pričom tu ide zásah závažný.

Vzhľadom na uvedené preto boli splnené všetky predpoklady na to, aby súd poskytol ochranu osobnostným právam navrhovateľky a za účelom predchádzania akýmkoľvek ďalším zásahom do práv navrhovateľky, uložil súd odporcovi povinnosť zdržať sa uverejňovania a rozširovania týchto informácií o navrhovateľke.

III.

Odporca je povinný ospravedlniť sa navrhovateľke za neoprávnený zásah do jej práv na ochranu osobnosti zverejnením nasledovného dobre viditeľného, ničím neprekrytého ospravedlnenia veľkými tlačenými písmenami o veľkosti 12 mm na titulnej strane najbližšieho vydania denníka J. a v internetovom vydaní denníka na stránke W., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku:

"Ospravedlnenie H.. H. Ď."

Denník J. sa týmto ospravedlňuje H.. H. Ď. za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti zverejňovaním nepravdivých a ponižujúcich informácií z jej súkromného života, za zverejnenie informácií týkajúcich sa zdravotného stavu a súkromného života H.. H. Ď., ktoré boli uverejnené v číslach XXX, XXX a XXX. denníka J. zo dňa XX.XX., XX.XX. a XX.XX.XXXX a v číslach X a X denníka J. zo dňa XX.XX. a XX.XX.XXXX, ktorými došlo k vážnemu a hrubému zásahu do súkromia H.. H. Ď.:"

Odporca je povinný ospravedlniť sa navrhovateľke za neoprávnený zásah do jej práv na ochranu osobnosti zverejnením nasledovného dobre viditeľného ospravedlnenia veľkým tlačeným písmom o veľkosti 12 mmna strane č. 10 najbližšieho vydania týždenníka Y. do 7 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku:

"Ospravedlnenie H.. H. Ď."

Týždenník Y. sa týmto ospravedlňuje H.. H. Ď. za neoprávnený zásah do jej práva na ochranu osobnosti uverejnením podrobných informácii o zdravotných komplikáciách H.. H. Ď. v článku "R." na strane XX čísla X/XXXX. týždenníka Y. zo dňa XX.XX.XXXX.."

Ako už bolo vo vzťahu k uverejneniu informácii zo súkromia navrhovateľky, vrátane informácií týkajúcich sa zdravotného stavu a súkromného života konštatované, je podľa názoru súdu celkom nepochybné, že predmetné články predstavujú neoprávnený zásah do práv navrhovateľky, ktorý je spôsobilý privodiť jej ujmu na jej osobnostných právach. Preto boli splnené všetky predpoklady v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, aby jej bolo poskytnuté primerané nepeňažné zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia.

Súd preto aj v tejto časti návrhu navrhovateľky vyhovel a uložil odporcovi, ktorý je vydavateľom denníka J. a tiež týždenníka Y., uverejniť ospravedlnenie v znení, v akom bol vyhlásený rozsudok.

Súd pritom pri hodnotení požadovaného ospravedlnenia dôsledne zohľadnil okolnosti zásahu, teda to, kde boli sporné informácie uverejnené, vrátame umiestnenia v denníku, resp. týždenníku, veľkosť písma a ďalšie okolnosti uverejnenia, to všetko tak, aby ospravedlnenie na jednej strane splnilo svoj satisfakčný účel, ďalej, aby dôsledne zodpovedalo okolnostiam uverejnenia sporných informácii, no tiež aby odporcu ako vydavateľa nepostihovalo nad mieru, ktorá zodpovedá okolnostiam zásahu a neobmedzovalo nad mieru, ktorú so zreteľom na jeho vydavateľskú činnosť možno od neho spravodlivo požadovať.

IV.

Pokiaľ ide o samotnú náhradu nemajetkovej ujmy, navrhovateľka žiadala náhradu nemajetkovej ujmy v sume 16 596,96 eur. Súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 6.000 eur a vo zvyšnej časti súd zamietol.

Základným predpokladom pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch je v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka zistenie, že došlo k zásahu do osobnostných práv, avšak poskytnuté primerané zadosťučinenie sa nezdá postačujúce, a to najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť navrhovateľa alebo jeho vážnosť v spoločnosti. Tu ale treba zdôrazniť, že zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere je iba jedným z potenciálnych dôvodov pre priznanie peňažnej satisfakcie. Tú možno nepochybne priznať aj v iných prípadoch, a to vtedy, ak sa vzhľadom na iné skutočnosti, poskytnuté nepeňažné zadosťučinenie nezdá postačujúce na zmiernenie následkov zásahu.

Z hľadiska povahy neoprávneného zásahu odporcom do práva navrhovateľky na česť a dôstojnosť (šírenie klebiet), spôsobu jeho vykonania prostredníctvom periodickej tlače, ktorá je vydávaná odporcom v Slovenskej republike s jedným z najvyšších nákladov a má široký vplyv na verejnosť so značným ohlasom, predstavuje uverejnenie nepravdivého (difamujúceho) údaju odporcom v predmetnom článku závažný zásah do práva na ochranu osobnosti navrhovateľky, ktorý mal značne nepriaznivé dôsledky vzhľadom na jej postavenie ako osoby verejného záujmu v rodine a spoločnosti. Súd má preto za to, že morálne

zadosťučinenie je v tomto prípade nepostačujúce a navrhovateľka si návrhom dôvodne uplatnila aj nárok na zadosťučinenie v peniazoch (majetková satisfakcia). Pri určení výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch vychádzal súd zo závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy (verejný spôsob zásahu so širokou publicitou trvajúci dlhšiu dobu), a z okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo.

V prejednávanej veci z hľadiska samotného splnenia predpokladov pre priznanie peňažnej satisfakcie treba rozlišovať na jednej strane zásah spôsobený difamujúcimi výrokmi, ktorými bola navrhovateľka označená za "K." a "B." a s tým súvisiacimi výrokmi a na strane druhej zásahom do jej súkromia informáciami z jej súkromného života a o jej zdravotnom stave. Zásahom do súkromia ako takého totiž spravidla nedochádza k zníženiu dôstojnosti, či vážnosti v spoločnosti.

Čo sa týka splnenia predpokladov pre priznanie peňažnej satisfakcie so zreteľom na zásah difamujúcimi výrokmi o "K." a "B.", nepravdivé označenie niekoho takýmito mimoriadne hanlivými výrazmi, nepochybne predstavuje mimoriadne závažný zásah do osobnostných práv, predovšetkým v oblasti cti a dobrej povesti a uverejnenie takéhoto hodnotenia má podľa názoru súdu za následok značné zníženie dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, a to až do takej miery, že poskytnutie zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia nie je spôsobilé dostatočne zmierniť následky zásahu. Preto už len tieto výroky o navrhovateľke vytvorili v prejednávanej veci priestor pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Tento priestor pre priznanie peňažnej satisfakcie ešte rozširuje zásah v podobe uverejnenia výsostne súkromných až intímnych informácii o navrhovateľke a tiež o jej zdravotnom stave. Išlo totiž o zverejnenie informácii, ktoré sa týkali I. a udalostí s tým súvisiacich a následky tým vyvolané by nepochybne

pociťoval ako mimoriadne závažné každý, kto by sa ocitol v postavení navrhovateľky. Pri natoľko závažnom zásahu potom poskytnutie akéhokoľvek nepeňažného zadosťučinenia objektívne nemôže v dostatočnej miere zmierniť následky zásahu, a je preto aj so zreteľom na uverejnenie týchto informácii o navrhovateľke plne na mieste priznať okrem ospravedlnenia aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Vychádzajúc z uvedeného potom súd dospel k záveru, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je v danej veci plne na mieste.

Čo sa týka výšky priznanej náhrady, súd vychádzal z kritérií stanovených zákonom, teda okolností zásahu a závažnosti ujmy.

Pokiaľ ide o samotné okolnosti zásahu, v danom prípade išlo o nešetrné vyjadrenia na adresu navrhovateľky, preháňanie a snahu o vyvolanie senzácie, motivované celkom evidentne len snahou o zvýšenie predajnosti - žiadny iný účel a zmysel tu nemožno ani pri najlepšej snahe objaviť. Zároveň vzal súd do úvahy, že ide o celoštátny denník a týždenník s mimoriadne vysokou predajnosťou v rámci Slovenskej republiky.

Čo sa týka druhého zákonného predpokladu, ktorým je závažnosť ujmy, má súd za to, že označenie za ľahkú ženu a ženu parazitujúcu na bohatých mužoch, predstavuje nepochybne závažnú ujmu na povesti v širokej verejnosti a s tým spojené negatívne psychické prežívanie.

Rovnako v prípade I., uverejnenie a šírenie informácii má nepochybne závažné negatívne následky na psychike, už i tak samotným I. značne poznamenanej.

Na druhej strane súd vzal do úvahy aj skutočnosť, že ide o verejne známu osobu, o ktorú je záujem a ktorá má na druhej strane možnosti vyjadrovať sa k tvrdenia a informáciám, ktoré sa o nej zverejňujú.

Vychádzajúc z uvedených kritérií, potom všetkým okolnostiam danej veci podľa názoru súdu zodpovedá suma 6 000,- eur, ktorú súd navrhovateľke priznal, pričom nad jej rámec by bolo priznanie ďalšej sumy nedôvodné.

Pokiaľ ide o časť, v ktorej súd návrh zamietol, súd k jednotlivým častiam, v ktorých návrh zamietol, uvádza nasledovné:

Súd návrh zamietol vo všetkých čiastkových výrokoch, v ktorých navrhovateľka žiadala: "Uloženie povinnosti upustiť", nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by v súčasnosti predmetné informácie odporca šíril ďalej, preto niet žiadneho dôvodu, aby mu bola uložená povinnosť od šírenia informácii upustiť.

V tejto súvislosti možno poznamenať, že hoci uloženie povinnosti upustiť od šírenia sporných informácii nebolo na mieste, v záujme prevencie bolo na mieste uložiť povinnosť zdržať sa šírenia týchto informácii v budúcnosti.

Súd ďalej v prvom výroku návrh zamietol v časti výroku o uložení povinnosti: "zdržať sa zverejňovania, kde odporca vulgárnym spôsobom urazil jej osobu znevážením jej vzdelania, osobného a pracovného života ako aj majetkových pomerov neprimeraným komentovaním podrobností z jej osobného života".

V tejto časti požadovaného výroku ide o konštatovania, ktoré majú len popisný, predovšetkým však hodnotiaci charakter. Vo vzťahu k uloženej povinnosti nemajú žiadnu relevanciu a reprezentujú iba hodnotenie konania odporcu zo strany navrhovateľky, ktoré ale vo výroku, ktorého obsahom je uloženie povinnosti zdržať sa určitého konania, presne špecifikovaného v samotnom výroku, nemajú miesto. Inak povedané - zahrnutie týchto popisných a hodnotiacich informácii do negatórneho výroku

nemôže pri tomto výroku v žiadnom smere napomôcť k naplneniu účelu, ktorý je negatórnym výrokom sledovaný a ktorým je nepochybne iba zabrániť ďalším neoprávneným zásahom do osobnostných práv navrhovateľky (nie však už poskytnúť satisfakciu za zásah).

Poskytnutie satisfakcie, pri ktorom môže mať hodnotenie určitého konania význam z hľadiska účinnosti jej poskytnutia je predmetom ospravedlnenia, ktoré však navrhovateľka žiadala priznať tiež a ktoré aj súd odporcovi uložil uverejniť. Na druhej strane, negatórny výrok rozhodnutia súdu plne na naplnenie uvedeného účelu postačuje.

Súd ďalej návrh zamietol v časti, kde navrhovateľka uviedla, pojem "dlhodobým" vo výroku 1. ospravedlnenia, nakoľko podľa názoru súdu 12 dní nemožno považovať za dlhodobé rozpätie.

Súd návrh zamietol aj v časti, kde sa navrhovateľka domáhala uloženia povinnosti zdržať sa uverejňovania informácii obsiahnutých:

- "v článku na titulnej strane čísla XXX denníka J. zo dňa XX.XX.XXXX s názvom: "M.", podľa ktorých sa navrhovateľka mala uchádzať o prácu v V.;

- v článku na titulnej strane čísla XXX denníka J.ň zo dňa XX.XX.XXXX s názvom: "P.", podľa ktorých sa navrhovateľka mala uchádzať o prácu v V. a končiť svoje pôsobenie v V. a

- v článku na titulnej strane denníka J. zpo dňa XX.XX.XXXX s názvom "Y.", podľa ktorého navrhovateľka mala ukončiť svoje pôsobenie v redakcii spravodajstva V.a z dôvodu možných personálnych zmien."

V prvom rade treba poukázať na to, že tieto tvrdenia/informácie nemožno považovať za difamujúce, keď bez zreteľa na ich pravdivosť, neobsahujú samé o sebe negatívne hodnotenie zo strany autora článku, ani také informácie, ktoré by mohli z pohľadu bežného čitateľa označiť alebo charakterizovať navrhovateľku v negatívnom, či odsúdeniahodnom svetle.

Nič odsúdeniahodné totiž nemožno (bez zreteľa na pravdivosť informácie) vidieť v tom, že by navrhovateľka mala "prejsť" ku konkurenčnej televízii, ani na inom jej konaní, ktoré je obsahom týchto výrokov.

Je pravdou, že niektoré z použitých výrazov sú pomerne expresívne, avšak určité preháňanie je prípustné a žiadny z použitých výrazov podľa názoru súdu svojou expresivitou neprekročil únosnú (akceptovateľnú) mieru, ktorá je vlastná periodikám typu denníka PZ..

Navrhovateľka v súvislosti s týmito článkami tvrdila, že uverejnené tvrdenia spochybňujú pracovnú lojálnosť navrhovateľky k jej zamestnávateľovi, čím ohrozujú trvanie jej pracovného pomeru. Okrem toho, že nemožno pochybovať o tom, že vedenie V. nepochybne malo vedomosť o tom, či pracovný, či zmluvný vzťah s navrhovateľky v tom čase trval, teda najlepšie poznalo skutočný stav. To, že tieto výroky, týkajúce sa pracovnej sféry navrhovateľky, neboli spôsobilé vyvolať ujmu na jej osobnostných právach a žiadnu ujmu jej ani nespôsobili, vyplynulo aj z vykonaných dôkazov - osobitne z výpovede svedkyne A. R. a Y. H..

S vyššie uvedeným súvisí potom aj to, že súd vo všetkých čiastkových výrokoch nepriznal ospravedlnenie za zverejnenie informácii z pracovného života, pričom dôvody sú totožné, teda, že predmetné články nepredstavujú v žiadnom smere zásah do osobnostných práv navrhovateľky.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo

od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Keďže v časti návrhu o uloženie povinnosti zdržať sa neoprávnených zásahov do práv na ochranu osobnosti navrhovateľky a o uverejnenie ospravedlnenia bola navrhovateľka neúspešná iba v pomerne nepatrnej časti a rozhodnutie o výške náhrady nemajetkovej ujmy záviselo od úvahy súdu, súd priznal navrhovateľke proti odporcovi plnú náhradu trov konania, a to náhradu iných trov konania v sume 762,29 eur, ktoré predstavujú navrhovateľkou zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania a náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľky právnym zástupcom v sume 1 509,76 eur.

Podľa § 10 ods. 8 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, vo veciach ochrany osobných údajov alebo vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva je tarifnou hodnotou 1000 eur, ak sa nežiada náhrada nemajetkovej ujmy, a 2000 eur, ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy.

Podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky je základná sadzba tarifnej odmeny z tarifnej hodnoty veci 2 000,- eur v sume 91,29 eur za jeden úkon právnej služby.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a), b), c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky súd priznal právnemu zástupcovi navrhovateľky odmenu za trinásť úkonov právnej služby spolu v sume 1.163,94 eur, plus režijný paušál spolu v sume 94,19 eur, plus 20 % DPH z odmeny a náhrady spolu v sume 1.258,13 eur, čo je 251,63 eur, a to za:

a) príprava a prevzatie zastúpenia dňa 04.06.2007 - 1 x 91,29 eur + režijný paušál 5,91 eur,

b) písomné podanie na súd - návrh na začatie konania zo dňa 19.07.2007 - 1 x 91,29 eur + režijný paušál 5,91 eur,

c) písomné podanie na súd - rozšírenie návrhu zo dňa 08.03.2010 - 1x 91,29 eur + režijný paušál 7,21 eur,

d) účasť na pojednávaní dňa 18.03.2010, ktoré bolo odročené bez prejednania veci - 1 x 22,82 eur + režijný paušál 7,21 eur,

e) účasť na pojednávaní dňa 15.12.2010 - 1 x 91,29 eur + režijný paušál 7,21 eur,

f) účasť na pojednávaní dňa 02.03.2011 - 1 x 91,29 eur + režijný paušál 7,41 eur,

g) účasť na pojednávaní dňa 11.05.2011 (od 09.00 hod. do 12.30 hod.) - 1 x 182,58 eur + režijný paušál 7,41 eur,

h) účasť na pojednávaní dňa 14.09.2011 (od 10.00 do 12.40 hod) - 1 x 182,58 eur + režijný paušál 7,41 eur,

i) účasť na pojednávaní dňa 30.01.2012, ktoré bolo odročené bez prejednania veci - 1 x 22,82 eur + režijný paušál 7,63 eur,

j) účasť na pojednávaní dňa 19.03.2012 - 1 x 91,29 eur + režijný paušál 7,63 eur,

k) účasť na pojednávaní dňa 21.11.2012 - 1 x 91,29 eur + režijný paušál 7,63 eur,

l) účasť na pojednávaní dňa 26.04.2013, ktoré bolo odročené bez prejednania veci - 1 x 22,82 eur + režijný paušál 7,81 eur,

m) účasť na pojednávaní dňa 11.09.2013 - 1 x 91,29 eur + režijný paušál 7,81 eur.

Úhrnom sú trovy právneho zastúpenia navrhovateľky právnym zástupcom v sume 1 509,76 eur (1.258,13 eur plus 251,63 eur).

Súd nepriznal navrhovateľke odmenu vyčíslenú právnym zástupcom navrhovateľky za úkony právnej služby príprava a prevzatie zastúpenia dňa 04.06.2007 a písomné podanie na súd - návrh na začatie konania zo dňa 19.07.2007 v sume 320,34 € za jeden úkon, ale odmenu v sume 91,29 € za jeden úkon, nakoľko podľa § 10 ods. 8 citovanej vyhlášky vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka je tarifnou hodnotou 2.000,- eur, ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy a podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, je základná sadzba tarifnej odmeny z tarifnej hodnoty veci 2000,- eur v sume 91,29 eur za jeden úkon právnej služby a nie v sume 320,34 eur za jeden úkon právnej služby.

Súd ďalej nepriznal navrhovateľke odmenu vyčíslenú právnym zástupcom navrhovateľky za úkon právnej služby - záverečné vyjadrenie navrhovateľky zo dňa 18.06.2013, nakoľko súd priznal právnemu zástupcovi odmenu za účasť na pojednávaní konanom dňa 11.09.2013, na ktorom túto záverečnú reč zhodne s jej písomným vyhotovením predniesol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.